

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/222/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318202768
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4318202768.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa, v spore žalobcu: JUDr. Ľudovít Didi, advokát, so sídlom Šahy, Hontianska cesta 4, IČO: 37 868 250, proti žalovanému: W. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., zastúpený JUDr. Tímeou Tóthovou, advokátkou, so sídlom Nitra, Školská 3, IČO: 50 934 970, o zaplatenie 715,96 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 24. júna 2019, č. k. 12C/36/2018-76, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom I. a III. výroku p o t v r d z u j e.
Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Levice (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 24. júna 2019, č. k. 12C/36/2018-76, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 715,96 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27. 07. 2018 do zaplatenia, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 101, § 102, § 107 ods. 1, 2, § 122 ods. 2, § 451 ods. 1, 2 a § 456 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“).

3. V odôvodnení poukázal na to, že žalobca žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 28. 06. 2018 žiadal, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovaného žalobcovi zaplatiť sumu 715,96 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 05. 02. 2018 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaného zastupoval vo veci o náhradu mzdy vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 6C/163/2001. Okresný súd Levice uznesením z 3. marca 2005, č. k. 6C/163/2001-147, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4. mája 2005 a vykonateľnosť dňa 4. júla 2005 schválil súdny zmier, podľa ktorého bol žalovaný v tomto konaní povinný zaplatiť žalobcovi 1 327,76 eura (40 000 Sk) bezúročne a náhradu trov konania 995,82 eura (30 000 Sk), a to všetko do 60 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, náhradu trov na účet advokáta. V exekučnej veci o vymoženie sumy 1 327,76 eura s príslušenstvom vedenej pod sp. zn. EX/3017/05 bola časť priznaných trov vo výške 375,80 eura poukázaná na jeho účet a časť trov vo výške 715,96 eura bola poukázaná oprávnenému prostredníctvom poštových poukážok, hoci mali byť poukázané na jeho účet v zmysle návrhu na vykonanie exekúcie. Žalovaný odmietol dňa 04. 02. 2018 uzatvoriť dohodu o uznaní dlhu a spôsobe jeho úhrady.

4. Okresný súd Levice vydal platobný rozkaz z 16. júla 2018, č. k. 12C/36/2018-13. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor. Uznesením z 15. augusta 2018, č. k. 12C/36/2018-20 súd v zmysle § 267 ods. 3 CSP platobný rozkaz zrušil. Uznesením z 15. augusta 2018, č. k. 12C/36/2018-23 vyzval žalobcu na vyjadrenie k odporu. Žalobca sa vyjadril s tým, že dňa 19.08.2005 prevzal v mene žalovaného právne zastúpenie vo veci o vymoženie sumy 1 327,76 eura s príslušenstvom, keď žalovaného zastupoval ako oprávneného a exekučnú vec prevzal aj keď žalovaný nemal finančné prostriedky tak, ako aj v konaní sp. zn. 6C/163/2001. Keďže nemal finančné prostriedky na zastupovanie v súdnom a exekučnom konaní, došlo so žalovaným k dohode, že trovy konania mu ako advokátovi budú priznané voči protistrane C. ktorý v súdnom konaní sp. zn. 6C/136/2001 vystupoval ako žalovaný. Exekučné konanie o vymoženie sumy 1 327,76 eura (40 000 Sk) s príslušenstvom sa skončilo vymožením tejto pohľadávky žalovaného dňa 09. 01. 2017 a súdny exekútor mu doručil konečné vyúčtovanie a odkedy začala plynúť premlčacia doba. Na účet žalovaného exekútor poukázal vymožené trovy, ktoré predstavujú žalovanú pohľadávku.

5. Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že žalobca ako advokát zastupoval žalovaného v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/163/2001 v procesnom postavení na strane žalobcu proti žalovanému C. o vyplatenie náhrady mzdy, čo nebolo sporné. Konanie bolo ukončené dňa 03. 03. 2005 uznesením o schválení súdneho zmiernu, podľa ktorého bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi sumu 40 000 Sk a náhradu trov konania vo výške 30 000 Sk, všetko do 60 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, náhradu trov konania na účet advokáta. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 4. mája 2005. Dňa 19. 08. 2005 udelil žalovaný, t. j. ako oprávnený žalobcovi splnomocnenie na vykonanie exekúcie na vymoženie 40 000 Sk s príslušenstvom na základe exekučného titulu - uznesenia č. k. 6C/163/01-147 právoplatný dňa 4. mája 2005 a vykonateľný dňa 4. júla 2005. V návrhu na vykonanie exekúcie právny zástupca oprávneného žiadal vymoženú sumu 40 000 Sk poukázať oprávnenému a trovy priznané v konaní sp. zn. 6C/163/01 a trovy exekučného konania na jeho účet. Exekučné konanie vedené pod sp. zn. 14Er/620/2005 skončilo vymožením. Konečné vyúčtovanie trov exekúcie predstavovalo istinu 1 327,76 eura, trovy konania 995,82 eura, súdny poplatok za vydanie poverenia 16,60 eura, ďalšie poplatky spojené s exekúciou 7,97 eura, trovy konania v exekučnom konaní 71,37 eura, čo je spolu 2 419,52 eura, trovy exekúcie - zákonná odmena 484 eur, trovy exekúcie hotové výdavky 108,07 eura, 20 % DPH 1 18,41 eura, trovy exekúcie celkom 710,48 eura. Celkom k úhrade 3 130 eur, uhradené celkom 3 164,18 eura, preplatok preúčtovaný na EX 410/05 vo výške 34,18 eura. Konečné vyúčtovanie pre oprávneného (čl. 7) predstavovali istinu 1.327,76 eura, trovy konania 995,82 eura, súdny poplatok za vydanie poverenia 16,60 eur, ďalšie poplatky spojené s exekúciou 7,97 eura, trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní 71,37 eura, s tým, že z exekútorského úradu bolo oprávnenému uhradené 1 327,76 eura a uhradené trovy konania z Exekútorského úradu (JUDr. Didi) 1 091,76 eura. Na účet žalobcu bolo poukázané z celkových trov 1 091,76 eura len 375,80 eura. Zvyšná suma, t. j. (1 091,76 eura - 375,80 eura) bola poukázaná oprávneným. Konečné vyúčtovanie pre oprávneného bolo žalobcovi doručené dňa 16. 01. 2017.

6. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 715,96 eura titulom vydania bezdôvodného obohatenia. V prvom rade sa súd prvej inštancie zaoberal námietkou premlčania, ktorú vzniesol žalovaný. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobcovi bolo konečné vyúčtovanie doručené dňa 16. 01. 2017, z ktorého reálne mohol až v tomto čase zistiť skutočnú výšku vymožených trov, ako aj skutočnosť, že trovy konania a exekúcie vo výške 1 091,76 eura mu neboli v tejto výške uhradené, ale len vo výške 375,80 eura. Žalobca sa teda až dňa 16. 01. 2017 dozvedel o výške bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil aj s poukazom na vyjadrenie exekútora, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 23. 01. 2018. Žalovaný bezdôvodné obohatenie vo výške 715,96 eura prevzal postupne, a to od 13. 01. 2016 do 11. 11. 2016. Vzhľadom k tomu mal prvoinštančný súd za preukázané, že žalobca si nárok uplatnil v 2 ročnej subjektívnej premlčacej lehote, ktorá začala plynúť dňa 17. 01. 2016 a skončila dňa 17. 01. 2018 a zároveň aj v rámci 3 ročnej objektívnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula dňa 11. 11. 2019, keďže žaloba bola podaná na súde prvej inštancie dňa 28. 06. 2018, preto posúdil námietku premlčania ako nedôvodnú.

7. Vychádzajúc z uvedeného považoval súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil o sumu 715,96 eura, pretože prijal plnenie bez právneho dôvodu, keď po vymožení trov konania a trov exekučného konania vo výške 715,96 eura, túto sumu nepoukázal žalobcovi, ktoré prináležali žalobcovi. Pokiaľ ide o žalovaným namietanú vecnú legitimitáciu dospel súd k záveru, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný, pretože žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a žalovaný je pasívne vecne legitimovaný, pretože prijal plnenie bez právneho dôvodu.

8. Žalobca si uplatnil aj príslušenstvo žalovanej pohľadávky - úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 05. 02. 2018, preto prvoinštančný súd žalobcovi, ktorý v konaní nepreukázal doručenie dohody o uznaní dlhu z 04. 02. 2018 žalovanému, priznal úrok z omeškania od 27. 07. 2018, t. j. odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému (26. 07. 2018) v zmysle § 517 ods. 1 a 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

9. Vo zvyšnej časti uplatneného úroku z omeškania žalobu zamietol tak, ako uviedol vo výroku II. rozsudku.

10. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške trov konania rozhodne súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

11. Proti tomuto rozsudku v časti výroku I. a III. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a rozhodol o zamietnutí návrhu žalobcu. Zotrval na tvrdení, že žalobca nemá nárok na žalovanú sumu, resp. ak má tento nárok, nie od žalovaného. Zastáva názor, že žalovanú sumu si má žalobca vymáhať od súdnej exekútorky, ktorá bola poverená vo veci a ktorá nepostupovala v súlade so zákonom, keď peniaze, ktoré mali byť zaslané žalobcovi zaslala žalovanému. Je presvedčený, že žalobcovi nič nedlhuje, ten mu žiadne peniaze nedal, preto mu ani žiadne nezaplatí.

12. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal v rozsahu vyhovujúceho výroku a výroku o náhrade trov konania odvolaním žalovaným napadnutý rozsudok, postupujúc pritom podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením), a dospel k tomu záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny, preto ho postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd preskúmaním obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne a správne zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil na základe aplikácie ustanovení príslušných právnych predpisov a následne správne rozhodol o podanej žalobe tak, ako rozhodol. Pretože sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, vo svojom odôvodnení sa konštatuje, že poukazuje na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré nebude opakovať.

16. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd poukazuje na ust. § 451 ods. 1 OZ, podľa ktorého kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

17. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

18. Nespornými a rozhodujúcimi skutočnosťami tohto prípadu sú okolnosti, že žalobca zastupoval žalovaného v súdnom a následne exekučnom konaní, v ktorom sa okrem súdnym zmierom priznanej peňažnej pohľadávky vymáhali v exekučnom konaní aj trovy konania. Možno v súlade so zákonnými a judikatúrnymi pravidlami povedať, že zástupca účastníka konania nie je aktívne legitimovaný vo vlastnom mene vymáhať náhradu trov konania priznaných exekučným titulom tomu účastníkovi, ktorého v súdnom konaní zastupoval; môže tak urobiť len ako zástupca účastníka (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2004, sp. zn. 4 Cdo 122/03). Obdobne tak rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. októbra 1993, sp. zn. 2 Obdo 3 konštatoval, že „trovy konania, prisúdené účastníkovi zastupovanému advokátom alebo komerčným právnikom, za zastupovanie, je účastník, ktorému bola uložená ich náhrada, povinný ich zaplatiť advokátovi alebo komerčnému právnikovi. Ak to povinný dobrovoľne nesplní, advokát alebo komerčný právnik nemôže podať návrh na výkon rozhodnutia vo vlastnom mene, ale len ako zástupca účastníka, ak má splnomocnenie na podanie tohto návrhu“.

19. V zmysle zásad advokátskeho odmeňovania (§ 15 zák. č. 327/2005 Z. z.), ak súd prizná oprávnenej osobe náhradu trov konania, nemôže oprávnená osoba v rozsahu pohľadávky na náhrade trov právneho zastúpenia s pohľadávkou nakladať; to neplatí vo výške, v ktorej advokátovi oprávnená osoba uhradila finančnú účasť podľa § 6a ods. 4. Advokát je oprávnený túto pohľadávku vymáhať v mene oprávnenej osoby a okamihom jej úspešného vymoženía sa pohľadávka považuje za postúpenú na advokáta; to neplatí vo výške, v ktorej advokátovi oprávnená osoba uhradila finančnú účasť podľa § 6a ods. 4.

20. Možno teda konštatovať, že predpokladom úspešného ďalšieho vymoženía trov, ktoré sa mali z rozhodnutia vyplatiť na účet právneho zástupcu, predpokladá ďalšiu súčinnosť osoby, ktorej sa náhrada trov priznala. Súčinnosť spočíva v udelení plnomocenstva pre advokáta, aby trov v mene oprávnenej osoby vymohol. V tomto prípade boli peňažné prostriedky spočívajúce v trovách konania v exekučnom konaní vymožené a boli vymožené v mene žalovaného na jeho účet. Z pohľadu splnenia možno konštatovať, že pripísaním vymáhaných trov prišlo k splneniu tohto, čo mala povinná osoba v exekučnom konaní plniť oprávnenému, teda žalovanému. Zákon potom konštatuje, že okamihom úspešného vymoženía pohľadávky sa pohľadávka považuje za postúpenú na advokáta.

21. Vzhľadom na okolnosti tohto prípadu bol odvolací súd toho názoru, že úspešne vymožená pohľadávka na trovách mala byť žalobcovi vydaná ako pohľadávka vymožená (aj keď nesprávne na účet žalovaného - oprávneného v exekučnom konaní), a preto žalovaný bol povinný bezdôvodne „držané“ plnenie vyplatiť žalobcovi.

22. S poukazom na uvedené odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Uvedené sa týka aj správnosti rozhodnutia o náhrade trov prvoinštančného konania (výrok III.)

23. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní.

26. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. O náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s tým, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi nepriznal voči procesne neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania, pretože mu žiadne nevznikli a ani ich nežiadal priznať.

28. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).